



PREZES
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

BO-060-25/13

Warszawa, dnia 25 czerwca 2013 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 20.06.2013 r.
nr. 3074 podpis. M. Pięć
S. R. Rojek
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 28.06.13 za.
nr. 1777 podpis. Y. V.

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 maja 2013 r., BPS/043-33-1382/13, przy którym przekazano, złożone podczas 33 posiedzenia Senatu RP w dniu 16 maja 2013 r., *Oświadczenie* senatorów Marka Martynowskiego i Grzegorza Wojciechowskiego dotyczące orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego z zakresu problematyki prawa do odliczenia podatku od towarów i usług przy zakupie paliwa, uprzejmie informuję, że nie znajduję podstaw do podjęcia inicjatywy uchwałodawczej dotyczącej przepisów prawa podatkowego właściwych temu zagadnieniu.

Podtrzymując wyrażone w poprzednich pismach z dnia 3 marca 2013 r., BO-4660-14/13 i z dnia 9 maja 2013 r., BO-060-19/13, stanowisko o braku rozbieżności orzeczniczych uzasadniających wystąpienie przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o podjęcie uchwały abstrakcyjnej, zauważam, że w *Oświadczeniu* w sposób nieuprawniony utożsamia się stan faktyczny w nim opisany z tym, który poszczególne składy orzekające Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjęły za stan faktyczny danej sprawy w procesie wyrokowania. Nawiązywanie w *Oświadczeniu* do niektórych ustaleń z treści decyzji nie ma takiego znaczenia, jakie przypisują im jego Autorzy, albowiem podstawą faktyczną wyroku, która determinowała sposób rozstrzygnięcia, było to, co w nim samym w sferze ustaleń faktycznych Sąd zaakceptował lub uznał za niemające miejsca, czy też ocenił jako niedostatecznie wyjaśnione. W związku z tym *Oświadczenie* postrzegać należy jedynie jako kontynuację polemiki wobec ustaleń, które przyjął Naczelny Sąd

Administracyjny za postawę faktyczną wyrokowania w sprawach o sygn. akt: I FSK 1570/11, I FSK 1769/11 i I FSK 282/12.

Jednocześnie wskazuję, że powołany w wystąpieniu Senatorów wyrok w sprawie o sygn. akt I FSK 281/12, nie odnosi się do powołanej na wstępie problematyki, lecz dotyczy instytucji wznowienia postępowania sądowoadministracyjnego. Tym samym nie może być przykładem ilustrującym sugerowaną w tym wystąpieniu rozbieżność orzecniczą.

Stanowisko zawarte w *Oświadczeniu* nie zawiera zatem tego rodzaju argumentów, które byłyby istotne z punktu widzenia realizacji przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego uprawnienia przewidzianego w art. 36 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269, z późn. zm.) w związku z art. 264 § 2 oraz z art. 15 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.).

WICEPREZES
Naczelnego Sądu Administracyjnego


Włodzimierz Rymś